

ΠΑΡΟΙΚΙΑ
ΠΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΗ ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Προσπερά προς δεξιά: Ο δρ. Αντώνης Δρακόπουλος, ο πρώην πρόεδρος της Κυπριακής Κοινότητας και νυν πρόεδρος Α. Μιχάλης Χριστοδούλου, και ο νυν πρόεδρος της Κυπριακής Κοινότητας, Σωτήρης Τσαούρης. ΚΑΤΩ: Ο πρόεδρος του Ομίλου Γιώργος Αγγελόπουλος με την σύζυγο του.

Η φωτογραφία ανέκαθεν υπήρξε ένα από τα μεγαλύτερα κόμμι του Σεφέρη. Στο πρόσωπο του ελληνοκύπριου ο Σεφέρης βρήκε τον άλλο ελληνοκύπριο, εκείνο που χάθηκε στην τραγωδία της Μικράς Ασίας, και ο οποίος – σύμφωνα με τον ίδιο – αν δεν προσεχθεί κινδυνεύει να έχει την ίδια ακριβώς τύχη.

Σε επιστολή του στον Κύπριο ποιητή Αδαμάντιο Διαμαντή, ο Σεφέρης γράφει χαρακτηριστικά: «Στο μικρό διάστημα που έμεινα στην Κύπρο, έγιναν πολλά πράγματα και νομίζω πως να με κυνηγούν αδυσώπητα μέχρι να πάρουν μορφή. Παραξενεύομαι όταν το συλλογίζομαι. Η Κύπρος πλάτυνα το αίσθημα που είχα για την Ελλάδα. Κάποτε λέω πως μπορεί να με πήρε ο κυριοπαίδι της».

Στην αλληλογραφία που είχε με τον Γιώργο Θεοτοκά, ο Σεφέρης γράφει: «Υπάρχουν σε μια κωνιά της γης 400.000 ψυχές από την καλύτερη, την πιο απόφια Ρωμιοσύνη, που προσπαθούν να τις αποκόψουν από τις ρίζες και να τις πάνουν λουλούδια του θερμοκηπίου». Ειδικά συγκινημένος από τον αγώνα των Κυπρίων, ο Σεφέρης σημειώνει: «Η Κύπρος είναι ένας όπος που το θαύμα λειτουργεί ακόμη».

Και γι' αυτή την πατρίδα μίλησε και έτσι: «Τ' ηρόνια δεν σ' αφήνουν να κοιμηθείς στις πλάτες./Από τον ντροπαλό, μες στον ανασασμό των φύλλων,/ου που δωρίζεις τη μουσική σου οσία του δάσους/στα χωρισμένα σώματα και

στις ψυχές/αυτών που ξέρουν πως δε θα γυρίσουν./Τυφλή φωνή, που ψηλαφείς μέσα στην νυκτωμένη μνήμη/βήματα και χειρονομίες* δε θα τολμούσα να πω φιλήματα*/και το πικρό τρικύμισμα της ξαγριεμένης σκλάβας...».

Οι δεσμοί του ποιητή με την χώρα του «χρυσόπρασινου φύλλου» δεν εκφράζονται αποκλειστικά – αλλά ούτε και τελειώνουν – μέσω της ποίησης, αλλά απλώνουν τα πλοκάμια τους και σε μια πιο ουσιαστική βοήθεια. Διπλωμάτης ο ίδιος, ο Σεφέρης κλήθηκε πολλές φορές να συμβάλει στην επίλυση του κυπριακού προβλήματος, βοήθεια την οποία πρόσφερε από την θέση του ως κορυφαίο στέλεχος του Υπουργείου Εξωτερικών.

«Ως είθισται – ειδικά όταν οι αναφορές αφορούν την ελληνική φυλή γενικότερα- ο ποιητής ουκ ολίγες φορές βρήκε εαυτόν να αμύνεται τόσο για την βοήθεια που πρόσφερε στην προσωπική του Ιθάκη, όσο και τις προθέσεις τους, αφού συν τοις άλλοις πολλοί ήταν εκείνοι που πρόσαιψαν δόλο στην σχέση αυτή, φτάνοντας μάλιστα στο σημείο να τον κατηγορήσουν πως πούλησε την Κύπρο με αντάλλαγμα το Βραβείο Νόμπελ με το οποίο βραβεύτηκε το 1963. Η απάντηση του Σεφέρη; Ο ποιητής πρωτοκόλλησε την διαφωνία του με την ροή των συνομιλιών της Ζυρίχης, έτσι ώστε να υπάρχουν επίσημα στοιχεία πως δε συναίνεσε στη λύση που δόθηκε».

Η Κύπρος μέσα από τον φακό του Γιώργου Σεφέρη

Μανιώδης όσο και εξαιρετικός φωτογράφος ο Σεφέρης χρησιμοποίησε άμεσα τον φωτογραφικό φακό στην ποίηση του. Πως; Έχοντας πάντα την φωτογραφική μηχανή μαζί του, ο ποιητής είχε την συνήθεια να απαθανατίζει το κάθε τι που «ερέθιζε» την φαντασία του, και στην συνέχεια έθετε τις τυπωμένες φωτογραφίες στην υπηρεσία του ποιητικού του οίστρου. Η Κύπρος που τόσο αγάπησε δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση, όπως μπορεί να διαπιστώσει ιδίως ο αναγνώστης από το φωτογραφικό υλικό που παραθέτουμε.

